

gelse af den gældende Lovs Gyldighed. Det forekommer os, at Tiden nu maa være inde til, at saadanne Love falder bort, og at det var adskilligt mere formaalstjenligt, om Ministeriet vilde indlede Forhandlinger med andre Stater om at lade hele dette urimelige Eftersyn af fremmede, Pastvang, Kontrol og al den Slags indskrænke det mest mulige, end at bevare Undtagelseslove som denne, som under de nuværende Forhold sikkert ikke kan siges at være paakrævet. Jeg maa i Overensstemmelse med mine Partifæller i Landstinget fraraade Vedtagelsen af Lovforslaget.

Pürschel: Idet det konservative Folkeparti tiltræder den i Motiverne givne Begrundelse af Lovforslaget, stemmer vi for det.

Helesen: Det er nu fjerde Gang, der fremsættes et Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af den midlertidige Lov af 22. November 1917, der er fremkommet under Indflydelse af de Forhold, Verdenskrigen skabte, og som giver Adgang til at udvise fremmede, selv om de har haft Ophold her i mere end 2 Aar. Da vi fra vor Side ikke tør bestride, at Forholdene endnu kan være saadanne, at det er praktisk at have en saadan Lov, skal jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for Modtagelsen af Lovforslaget. Det er modtaget med Velvillie af næsten alle Partier. Overfor det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg bemærke, at vi har indledet Forhandlinger med forskellige Stater om Lempelse af Pasforanstaltningerne. F. Eks. har vi allerede Aftaler i den Retning med Norge og Sverige, og jeg haaber, vi ogsaa kan faa saadanne Aftaler med forskellige andre Lande, saaledes at Pasreglerne lidt efter lidt kan falde bort. Men det medfører ikke, at denne Lov skulde falde bort. Andre Lande har en saadan Lovgivning under ordinære Forhold; vi har ikke haft en saadan Lovgivning under ordinære Forhold, derfor synes jeg, vi under de foreliggende ekstraordinære Forhold bør have den samme Lovgivning som de andre Lande.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Biografteatervæsenets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2965).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Søgaard: Lovforslaget er enslydende med det Lovforslag, der blev fremsat i sidste Rigsdagssamling, og som blev henvist til et Udvalg. Paa Grund af, at Lovforslaget kom saa sent frem, naaede man ikke den Gang til Ende med Arbejdet. Selv om der paa enkelte Punkter var noget afvigende Meninger om Lovforslaget, formede Udvalgsarbejdet sig paa en saadan Maade, at der er Grund til at tro, at vi i Aar skal naa at faa Lovforslaget gennemført. Lovforslaget er ret kortfattet og i det hele kun lidt udformet. Men jeg er overbevist om, at Justitsministeren vil være villig til at samarbejde med Udvalget om en videre Udformning af Enkelthederne, naar Hovedlinierne fastholdes. Disse Hovedlinier findes angivet i Lovforslagets tre Paragraffer, først Reglerne om Bevillingerne, dernæst en Ordning, saaledes at Biografteatrenes Niveau kan hæves, og endelig Afgiften for Bevillingen. Om disse tre Punkter drejede Udvalgsforhandlingerne sig i Fjor. Jeg haaber, de kan fortsættes saaledes i Aar, at Lovforslaget kan blive gennemført. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Hækkerup: Der blev i Sommer afholdt et nordisk Børnesagsmøde her i Rigsdagsbygningen, hvor Børne- og Ungdomspædagoger drøftede en Række af Tidens Spørgsmaal, der havde Forbindelse med Børne- og Ungdomsopdragelsen. Paa dette Møde blev der forhandlet om de levende Billeder, og man syntes at være enig om, at selv om ikke alt, hvad Filmens Kunst bød os, var godt, var Filmen dog et Kulturfremskridt, som Samfundet ikke vilde være tjent med at undvære. Jeg fremhæver dette for at understrege, hvad jeg tidligere har sagt fra denne Plads, at Spørgsmaalet om Biografteatervæsenet ikke blot er af økonomisk Natur, men at det tillige indeholder kulturelle og pædagogiske Interesser og Værdier. Det synes imidlertid, som om baade Lovgivningen og de offentlige Myndigheder i alt væsentligt har betragtet de levende Billeder som et rent og skært Finansobjekt, og det foreliggende Lovforslag, hvis eneste Realitet